

Béke Hír

Az Agyalföldi Szent László Plébánia lapja

Adventi fohász

A gonosz kacag. Ugyanazzal a süket dumával jön, ígér minden kőből kenyeret, fogyassz, habzsolj! Ha kell, ha nem, legyen! És ha leborulsz előtte mindent csak neked ígér, az egész bevásárlóközpontot, repülőt, jachtot - de minek? És felvisz csodás templomok ormára, sztár leszel, dobd le magad, fürödj a csodáló emberek tekintetében, hatalmad lesz felettük. Uralkodj, miért vállalnád a szeretet szolgálatát?

Itt állsz Uram a XXI. századi Jeruzsálem falai előtt, előttünk. Szemedben könnycsepp, és nekem nincsenek érveim. Mégis arra kérlek, hogy ne bűneinket nézd, hanem újabb adventünkben jósággal jöjj közénk. Ajándékozz meg értelmetlen gyermekeidet egy újabb eséllyel, egy szép Karácsonnyal.

Istentől áldott adventi megtérést, szent időt kívánok szeretettel,

Csaba testvér

A tartalomból:

Liturgikus naptár • Elmélkedés • Mese • Vers •
Közös élményeink+képek • Szentek élete • Hétköznapi csodák

LITURGIKUS NAPTÁR**2010. december**

1. szerda (Szent Blanka)
Iz 25,6-10a; Zs 22; Mt 15,29-37
2. csütörtök (Szent Lúcius, Szent Szilvánusz)
Iz 26,1-6; Zs 117; Mt 7,21.24-27
3. péntek: XAVÉRI SZT. FERENC (Szent Szofonias)
Iz 29,17-24; Zs 26; Mt 9,27-31
4. szombat (Damaszkuszi Szt. János, Szent Borbála)
Iz 30,18-21.23-26; Zs 146; Mt 9,35 - 10,1.6-8
5. ADVENT 2. VASÁRNAPJA (Szent Szabbas)
Iz 11,1-10; Zs 71; Róm 15,4-9; Mt 3,1-12
6. hétfő (Szent Miklós)
Iz 35,1-10; Zs 84; Lk 5,17-26
7. kedd: SZENT AMBRUS
Iz 40,1-11; Zs 95; Mt 18,12-14
8. szerda: SZŰZ MÁRIA SZEPLŐTELEN FOGANTATÁSA (főünnep)
Ter 3,9-15.20; Zs 97; Ef 1,3-6.11-12; Lk 1,26-38
9. csütörtök (Szent Cuauhtlatoatzin Didák)
Iz 41,13-20; Zs 144,1-13; Mt 11,11-15
11. szombat (Szent I.Damazus pápa)
Sir 48,1-4.9-11; Zs 79; Mt 17,10-13
12. ADVENT 3. VAS.-JA (Guadalupei Szűz Mária)
Iz 35,1-6a.10; Zs 145; Jak 5,7-10; Mt 11,2-11
13. hétfő: SZENT LÚCIA
Szám 24,2-7.15-17a; Zs 24; Mt 21,23-27
14. kedd: KERESZTES SZENT JÁNOS (Szent Venantius Fortunatus)
Szof 3,1-2.9-13; Zs 33; Mt 21,28-32
16. csütörtök (Szent Adelheid-Etelka)
Iz 54,1-10; Zs 29; Lk 7,24-30
19. ADVENT 4. VASÁRNAPJA
Iz 7,10-14; Zs 23; Róm 1,1-7; Mt 1,18-24
20. hétfő (Szent Teofil)
Iz 7,10-14; Zs 23; Lk 1,26-38
21. kedd (Kanízus Szent Péter)
Én 2,8-14 vagy Szof 3,14-18a Zs 32 Lk 1,39-45
23. csütörtök (Kenty Szent János, Szent Viktória)
Mal 3,1-4.23-24; Zs 24; Lk 1,57-66
24. péntek (Szent Ádám és Éva)
2Sám 7,1-5.8b-11.16; Zs 88; Lk 1,67-79
25. szombat: KARÁCSONY: JÉZUS KRISZTUS SZÜLETÉSE (Szent Anasztázia)
Iz 52,7-10; Zs 97; Zsid 1,1-6; Jn 1,1-18
26. vasárnap: SZENT CSALÁD (ünnep) (SZENT ISTVÁN VÉRTANÚ)
Sir 3,2-6.12-14; Zs 127; Kol 3,12-21; Mt 2,13-15.19-23
27. hétfő: SZENT JÁNOS APOSTOL (ünnep)
1Jn 1,1-4; Zs 96; Jn 20,2-8
28. kedd: APRÓSZENTEK (ünnep)
1Jn 1,5 - 2,2; Zs 123; Mt 2,13-18
29. szerda (Becket Szent Tamás)
1Jn 2,3-11; Zs 95; Lk 2,22-35
31. péntek (Szent I. Szilveszter pápa)
1Jn 2,18-21; Zs 95; Jn 1,1-18

ELMÉLKEDÉS**A VILÁG VÉGE**

A természettudósok egyre többet beszélnek az anyagi világ pusztulásáról. Egyesek szerint a Föld hőmérséklete lehül és megdermed az élet. Mások szerint minden energia hővé alakul és bekövetkezik a "hőhalál". További fenyegető bajok: a nyersanyagtartalmak kimerülése, környezetszennyeződés. Nem is szólva arról, hogy az emberiség olyan energiák birtokába jutott, amelyekkel szétrobbanthatja a Földgolyót.

A kinyilatkoztatás is beszél az anyagi világ végéről, a történelem lezárásáról és úgy állítja be, hogy ezen keresztül személyes Isten jön ítéletet tartani a világ fölött. Advent 1. vasárnapjának evangéliuma ezt állítja elénk.

A világ vége a két tábor számára

Szent Lukács az emberiséget két nagy csoportra osztja: 1) emberiség, a különféle népek 2) Krisztus tanítványai.

Az emberek magukon kívül lesznek az aggodalomtól. Kétségbeesés, rettegés szállja meg őket. Megdermednek a rémülettől.

Krisztus tanítványai viszont örvendező várakozással néznek elébe. Felegyenesedhetnek. Az Emberfia eljövetele véget vet az Egyház szorongatott helyzetének.

Félelmetes, vagy örvendetes lesz-e az ítélet napja?

Jézus első érkezése Betlehembe nem keltett félelmet. De a végítéletre érkező Emberfia másként jön, mint karácsony éjszakáján. Michelangelo Utolsó ítéletén például félelmetes az ítélő Bíró képe. Legalábbis a gonoszok számára. Rossz soruk lesz azoknak, akik konkoly voltak az emberiség vetésében: összeszedik, kévébe kötik és elégetik őket (Mt 13,3). Akik elmulasztották az irgalmasság cselekedeteit, azokra örök tűz vár: Távozzatok átkozottak... (Mt 25,41). De akik felkészülten várták az Úr visszatértét, asztalhoz ülhetnek (Lk 12,37).

Tanácsok Krisztus tanítványai számára

1. Kerüljük a tobzódást, a mámort és a túlzott aggodalmaskodást. Amikor túlzásba viszünk valamit, az a tobzódás. A munkában kerüljük a túlterhelést, elcsigázódást. A szórakozásban az éjszakába nyúló tévézést, számítógép-használatot, a narkóziót, a hajnalig tartó mulatást. Ne kerüljön a középpontba az evés-ivás sem. Adventhez szerény böjt is tartozik. Mámornak nevezzük, amikor a földi élvezeteket halmozzuk. Egy utcai plakát hirdeti: "Mikulás éjszakáján hajnali 2-ig tartó mulatság a Kultúrteremben". De mi köze van ennek a gyerekek bensőséges Mikulás-várásához? Kerülni kell a túlzott aggodalmaskodásban való elmerülést is. Főként a karácsonyi vásárlási láz örületét mérsékelni! Paul Róth verse: "Mentsétek meg a Karácsonyt!"

2. Gyakoroljuk a készületet, a virrasztást és az imádságot.

A készületre nagy szükség van. Milyen szorongató érzés, amikor a diák kénytelen bevallani: "Tanár úr, nem készültem." Még borzasztóbb érettségi előestéjén rájönni: nem vagyok felkészülve. Legtragikusabb az élet végén rádöbenni: Nem állok készen a számadásra. Mert itt már nincs kisegítő kérdés, sem pótvizsga. Osztályismétlésre sincs lehetőség! A virrasztás nem azonos az álmatlansággal. Nem azt akarja Jézus, hogy forgolódjunk nyitott szemmel a párnán. Hanem, hogy éberek legyünk, mint a kapuőrök, akiket nem tud meglepni a tolvaj. Ezt fejezi ki a cserkészjelszó: "Légy résen!" Mire? Minden jó megtételére...hibáid kerülésére...a kísértések legyőzésére... Mélyítsük el az imádkozást is. Sok templomban karácsony előtt lelki-gyakorlatot tartanak. Ha meg tudjuk oldani, vegyünk részt rajta. De mindenképp biztosítsunk adventben elmélyedt órákat, imádságos perceket.

Lukács számára a fenyegető jelek is vigasztaló üzenetté válnak. Felcsillantják a reményt, hogy ez a történelem megújul. A célnál Isten vár. A kereszténynek nem az a feladata, hogy elmeneküljön a szorongattatás elől, hanem hogy dolgozzék a világ megjavításán. A pesszimistáknak köztünk nincs helyük, mert az Úr közel van. Feladatainkat a családban és a társadalomban lendületesen kell végeznünk, mert az Úr közel van.

Az őskeresztények nem félték ettől a naptól. Várakozással néztek Krisztus eljövetelére: "A mi hazánk az égben van. Onnan várjuk Üdvözítő Urunkat." (Fil 3,20). Szent Pál szavaira emlékezzünk: "Testvérek! Örüljétek szüntelenül az Úrban! Ismét mondom: örüljétek! Tapasztalja meg minden ember a ti jószágokat, mert az Úr közel van." (Fil 4,4).

dr. Hajnal Róbert

KÖZÖS ÉLMÉNYEINK**FIATALOK IMAESTJE A TISZTASÁGÉRT**

2010. szeptember 22.

Idén harmadik alkalommal hirdette meg az Országos Lelkipásztori Intézet a fiatalok imaestjét a tisztaságért. Szeptember 22-én végül 17 helyszínen gyűltek össze ifjabbak és idősebbek, hogy együtt imádkozzanak, meghallgassák jegyespárok, házasság tanúságtételét, hogy dönteni tudjanak a tisztaság mellett és az elköteleződésben egymást is megerősítsék.

A magyarországi fiatalok Budapesten az Örökimádás templomban, Győrben, Szombathelyen, Kaposváron, Nagyoroszában, Süllyápon, Kecskeméten, Hódmezővásárhelyen, Egerben, Kisvárdán, Debrecenben és Nyíregyházán gyűltek össze, és Munkács, Csap, Szatmárnémeti és Kolozsvár magyar fiataljaival imádkoztak együtt. Jómagam az Örökimádás templomban Tibi atyával és T. Robival vettem részt az imádságon.

„A szabadságot folyamatosan meg kell hódítani. Nem lehet egyszerűen csak úgy birtokolni. Ajándékba kaptuk, de megtartani csak harc árán lehet.” Bíró László családreferens püspök beszédében hangsúlyozta, hogy nem feltétlenül az az igazság, amit egy parlamenti vagy másfajta többség kimond. Ami törvényes, az nem feltétlenül igaz is. Amikor Pilátus feltette a kérdést, hogy kit bocsásson szabadon, a többség nem a megtettesült Igazságot választotta, hanem a rablógyilkos Barrabást. Vannak dolgok, amelyekben nem a többség dönt. Ilyen például a tiszta élet kérdése is, amellyel kapcsolatban a világi többség – sőt, sok katolikus is – az igazsággal ellentétes nézeteket vall. A tiszta élet nem egy érték elutasítása – nevezetesen a szexualitásé –, hanem éppen annak igenlése, a legmegfelelőbb módon és helyen történő megélése. A tiszta élet éppen a kapcsolatok gazdagságát és sokszínűségét nyitja meg az ember előtt, amelyben meg lehet élni a tiszta szeretet igazságát.

A szentmisét követően fiatal tanúságtévő házaspár lépett a közönség elé, akik saját életük alapján beszéltek arról, hogy tisztán élni nem mindig egyszerű, de mindenképpen megéri. Az egyik házaspár elmesélte, milyen nehézségeken és kísértéseken mentek keresztül. Ahhoz, hogy a tisztaságukat megőrizhessék, folyamatosan imaéletre volt szükségük. És hát jelen volt a bizonytalanság, hogy „mi lesz ha, nem ő az, aki nekem szánt az Úr”, vagy milyen lesz az az együttélés. De a nehézségekben van, sőt ott leginkább, jelen az Úr, és ha kérjük segítségét, azt megtapasztalva akkora erőt ad, hogy az másoknak is élő példa lehet, másokat is élő hitre vezethet.

Ezután kezdődött a szentségimádás, amelynek második felében a szervezők kis papírszíveket osztottak ki a résztvevők között. Majd az Oltáriszentség előtt, akiben megszületett a döntés, hogy elkötelezze magát a tiszta élet mellett, az pár sort írhatott a kis szívre, aztán felragaszthatta az oltár előtt elhelyezett nagy szívre.

Mindenki megértette, hogy ez az elköteleződés kevesebb, mint a fogadalom, de több egy kegyes gondolatnál. Volt aki nem is tudta megtenni, és a padban maradt. Nagy élmény volt azt a sok fiatal fiút, lányt, szerelmespárt látni, akik egyedül vagy egymás kezét fogva tették oda szívecskéjüket Jézus Urunk elé. Remélem jövő-

re még többen leszünk, akik elmegyünk, mert nagyon fontos, hogy megtudjuk, milyen fontos tisztának lenni, és hát természetesen megőrizni ezt csak az Úrban tudjuk. Amen.

Csabi

AUTÓBUSZOS ZARÁNDOKLAT

2010. október 16.

Plébániánk október 16-ra zárandoklatot hirdetett Pécsre és Máriagyúdre, amin minden korosztály képviseltette magát.

A reggeli szendergést követően Tibor atya elmékedését hallgathattuk meg a rózsafüzérről és arról, hogy tud-e a mai fiatalok életének részese lenni. Mária kegyelméért és a családokért felajánlva mi is elmondtuk az örvendetes rózsafüzért, beleötvözve a

nap fáradalmait, kihívásait.

Pécs nagyon sok kor örökségét őrzi a római kortól a török hódoltságon át a barokkig. Pécs lett az első magyarországi egyetem székhelye. Ma Európa Kulturális Fővárosa címet viseli. Első utunk a Székesegyházba vezetett, ahol az idegenvezetőnkől széleskörű tájékoztatást kaptunk. Különlegesen festett templom szentélyében a középkori Szent Kereszt oltár áll, ami felett óriási, díszes baldachin magasodik. Nemzetközi viszonylatban a legnagyobb mechanikus csúszkaladás orgonával, 6101 síppal rendelkezik. Az altemplom akusztikáját énekünkkel kipróbálhattunk. Itt található Janus Pannonius sírja. A Corpus-Christi kápolnát is megtekinthettük (ritkán látogatható), amit Lotz Károly képe díszít.

Tovább indultunk a Zsolnay időszakos kiállításra, mely a ma már nem működő gyár területén található. Megérkezésünkkor a látvány dermesztő volt, a gyárnak csak a falai álltak. Hol lesz itt a kiállítás, biztos, hogy jó helyen vagyunk? Egy jó nagy kerülőút után, a biztonsági őr vezetésével az építkezés területén egy kincses szigetre bukkantunk. Üde-zöld fű, szépen felújított épület. Bent az Amerikából hazahozott 600 darabos gyűjteményt csodálhattuk meg.

A finom és bőséges ebéd után Pécs másik legnagyobb jelképét, a Dzsámit néztük meg. Érdekes volt katolikus templomban török építészeti elemeket látni. (Imafülke, Allah és Mohamed nevének felirata, a számárhátíves ablakok.) Templomtorony híján a föld alól (naponta 3 alkalommal) felemelkednek fel a harangok, amit sajnos nem láthattunk.

Pécsről búcsúzva indultunk volna Máriagyúdre szentmisére, csak a buszon nem volt meg a teljes létszám. Tanácsalanság, hol lehetnek utas társaink. Fél óras keresés után az elveszettek megkerültek és tényleg indulhattunk a kegyhelyre. Sajnos a misére már nem értünk oda időben, de misét követően a templom történetéről rövid tájékoztatást kaptunk.

Lassan sötétedett, búcsút kellett vennünk Máriagyúdtól és Pécsről, az 1000

éves egyházmegyétől.

További érdekességek Pécs nevezetességeiről:

A Pécsi Egyházmegyét Szent István király alapította 1009-ben, míg az eredeti Szent Péter és Pál bazilika Orseolo Péter idején épült. A középkori Pécszet Janus Pannonius püspök, a humanizmus nagy költője, a latin nyelvű magyar költészet legjelesebb képviselője tette az ország kulturális központjává.

A török dzsámi az egykori Szent Bertalan templom helyén épült 1543-ban. A török kiűzése után a minaretet lerombolták. Az épületet katolikus templommá alakították át, de ma is őrzi az iszlám jegyeit. A falakon Gebauer Ernő pécsi festő falkép-sorozata a város katolikus templomainak múltját idézi fel. Ma a dzsámi Pécs Belvárosi Plébániájaként üzemel. A templom előtt a Széchenyi téren Hunyadi János szobra áll. Itt található Pécs városának jelképe, az eozin bikafej is.

A Zsolnai Porcelángyárban Gyugyi László magyar gyűjtő porcelán-gyűjteményét tekintettük meg. 600 darab kiállított tárgy volt látható. A csodálatos eozin, színváltó-színjátzó mázzal bevont alkotásokon nemesfémek és drágakövek színe csillogott. A legérdekesebb tárgyak közül a sárkányfüves korsót, a pávás vázakát és a tölgyfaleveles virágedényeket emelném ki.

A mai Máriagyűd dombjai alatti forrás már a római korban pihenőhelyül szolgált. Valószínűleg keresztény szlávok helyeztek el itt egy Mária-oltárt. 1006-ban a bencések megtalálták Mária szobrát, és kápolnát emeltek föléje. 1148-ban II. Géza király templomot építtetett. A török megszállás idején a templomban mecsetet alakítottak ki. Később a görögkeletiek, majd a kálvinisták vették birtokukba. 1687-ben került vissza a katolikusok kezébe. 2008-ban XVI. Benedek pápa basilica minor rangot adományozott a kegytemplomnak. Ma már évente 30 búcsút tartanak benne.

Boós Klára

CSALÁDOS KIRÁNDULÁS A BÖRZSÖNYBE

2010. október 23.

Szép őszi időben, október 23-án kis csapattal kirándulni voltunk a Börzsönyben. Úti célunk Szob – Márianosztra volt. Szobra vonattal mentünk, onnan a börzsönyi kisvasúttal folytattuk utunkat.

Útközben megálltunk a Mária-kútnál, ahol friss forrásvizet vehettünk és kicsit pihentünk is. Utunk az erdőn keresztül vezetett, s így érkezünk meg Márianosztrára. Sok

séta után értük el a pálos rendi kolostort és templomot.

A pálos rendet Boldog Özséb alapította. 1352-ben Nagy Lajos király (szobra az udvaron látható) építette a pálos rendi szerzetes kolostort és templomot. Nagy Lajos király mélységesen tisztelte Szűz Máriát. A templom a Magyarok Nagyasszo-

nya tiszteletére kapta a nevét. A szentélyben lévő főoltáron Szűz Mária koronával, karján a kis Jézussal látható. A szentkép 2011-ben 300 éves lesz, ennek tiszteletére új koronát kap majd.

Négy oltár van az oldalhajókban, az első Boldog Özsébnek állít emléket. Mátyás király és Beatrix királyné is járt itt. 1526. aug. 29. mohácsi csata után Magyarország sorsa megpecsételődött. A szépségéről, gazdagságáról és mélységes hitéről híres kolostor a törökök pusztításának áldozatává vált. Később két pálos érkezett, hogy az újjáépítést előkészíthesse. 1729. aug. 14-én a kolostor újra életre kelt. Aug. 15-én Szent Donátról elnevezett harangot szenteltek fel. 1786-ban II. József kalapos király egész birodalmában feloszlatta a pálosok rendjét. Augusztus 30-án hagyta el az országot az utolsó pálos Márianosztrát.

Később, amint a pálosok újra megkezdheték az építkezést, úgy megkezdtek a lelkipásztori munkát is. Több káplán is működött itt. Itt volt Prohászka Ottokár püspök is, aki nagyon szeretett itt lenni. Tanár korában gyakran járt itt és zarándoklatokon is részt vett.

II. József rendeletével a kolostor és a templom története kettévált. A kolostor egy jó ideig még megmaradt, majd a nemesi felkelés sebesültjei részére kórházat rendeztek be, de csak rövid időre. 1858-ban a kolostort női fegyházzá alakították át. A templom a fegyház udvarán van. 1948-ig működött női fegyházként, majd 1950-es évektől férfi fegyházként működik napjainkig is.

1986-ban Lékay László bíboros kívánságára újtották fel a Jézus Öt Szent Sebe búcsút, amelyet július első szombatján és vasárnapján tartanak. 1989. szept. 1-től ismét pálos atyák látják el a kegyhely szolgálatát.

Templomból kijövet után közösen elénekeltük a „Boldogasszony Anyánk” egyházi éneket. Pihenés után a Kálvária mellett az erdőbe mentünk. Ott az ősz pompás színeiben gyönyörködtünk s szívtuk a friss levegőt. A patakon többször „szárazon” átkelve és a szintkülönbségeket legyőzve jutottunk el Szokolyára. Jó volt megtapasztalni, hogy minden helyzetben és körülmények között számíthatunk egymás segítségére. Királyréti kisvasúttal utaztunk Kismarosra, ahol átszálltunk a váci vonatra, amely a Nyugati pályaudvarra vitt bennünket. A nap végére kellemesen elfáradva érkezünk haza.

Szeretném megköszönni Vicának mindannyiunk nevében ezt a szép kirándulás megszervezését és lebonyolítását. Remélem, hogy még sok ilyen szép élményben lehet majd részünk.

Marika

A BETEGEK KENETÉBEN RÉSZESÜLTEK

2010. november 21.

Életünk kiemelkedő és sorsdöntő eseményeit, a különféle életfordulókat bensőséges ünnepekkel emeljük ki a hétköznapok sorából. Gondoljunk csak a keresztség, az elsőáldozás, a bér málkozás, a házasságkötés felemelő pillanataira, melyek gyakran évtizedek távlatából is, kiváltképp az évfordulókon, meghatottságot váltanak ki bennünk. Nem véletlen, hogy e jelentőségteljes pillanatokban az Egyház különleges kegyelmi ajándékaival, a szentségekkel áll mellettünk, miközben a hívek test-

véri közössége is körülvesz bennünket.

Más módon, de legalább megrendítő pillanat életutunkon a betegséggel való szembenézés. Ilyenkor nem szokás virágot küldeni szeretteinknek, ünnepet tartani, üdvözlőlapot küldeni. Pedig a Krisztushoz való hasonulás nem kis részben épp a betegségek elfogadása révén valósul meg bennünk. Imádkozzunk ezért továbbra is betegjeinkért, és kérjük, számítsunk mi is az imádságukra, csendes felajánlásaikra, életáldozatukra.

Plébániánkban évek óta folyamatosan növekszik a betegek szentségét kérő testvérek száma. Az idei évben Krisztus Király vasárnapján a fél 11-es szentmisén 81 idős ill. beteg testvérünk részesült a gyógyító kenetben. Előző napon, szombaton, a plébánia kis ünnepséget rendezett számukra. Ez a Szent Erzsébet előadással kezdődött, melyen a magyar szent életének mindeddig ismeretlen és tanulságos epizódjával ismerkedtünk meg. Az előadás után a szentség vételére felkészítő elmélkedés következett. Akik adósak voltak még vele, elvégezték szentgyónásukat, majd a földszinti hittantermekben agapéra került sor. Itt jó volt kicsit beszélgetni, ismerkedni azokkal, akikkel eddig nem nagyon nyílt erre alkalom. Köszönjük szépen minden kedves háttér-tevékenykedőnek, gyerekeknek és felnőtteknek, áldott szolgálatát!

Tibor atya

HÉTKÖZNAPI CSODÁK

Vannak-e még csodák? Egyáltalán voltak-e valaha? – kérdezheti az igazság kereső ember, aki profán világában nem tudja, pontosan mit köszönhet a puszta szerencsének vagy a vak véletlennek, és mi az, amiért a megragadhatón túli erőknél lehet hálás. Hétköznapi csodák című rovatunkban az egyszerű, Béke térhez kötődő hűvek olyan tapasztalatai közül közlünk le egyet-egyet, amely könnyen rámutathat a Gondviselés máig működő elevenségére és kisebb-nagyobb csodákon keresztül történő megnyilvánulásaira. Kérjük Önöket, hogy hálaadásból és mindannyiunk megerősítésére küldjenek (a bekehr@gmail.com email címre, vagy pl. a sekrestyébe, ill. irodába) a témához illő megtörtént eseteket, hétköznapi csodák történeteit.

FELZUHANÁS

Történt egy nyár eleji borongós napon, hogy elmentem egy nyílt társaság kirándulására. Őszintén szólva arra vágytam, hogy ez az egyszerű esemény hozzon valami plusz töltetet az életembe, amit azokban a napokban valahogy rossz színben láttam. Nem voltam túl jó passzban.

Már az elején láttam, hogy várakozásom nem fog teljesülni, de mégis úgy döntöttem, hogy elindulok a többiekkel. Az egykedvű túra egyik állomásaként egy gyerekkoromban többször –közelről– látott sziklához érkeztünk. A többiek kényelmes tempóban enni-inni, „bogarászni” kezdtek, amit én akkora már nehezen viseltem. Egy kis kalandért, csendért, magányért, élményért a szikla csúcsát vettem célba. Éreztem, hogy nem úgy megy a mászás, mint kissrácként, de azért felküzdöttem magam.

Egy rövid merengés után mindaz, amitől a napokban rossz hangulatot éreztem, egyszerre mintha megelevenedett volna bennem. Nagyon ritkán érzett szomorúság vett erőt rajtam. Magányosnak, boldogtalannak, és ami a leginkább kiütö-

zött: feleslegesnek éreztem magam. Ennek a néhány percnyi feleslegesség érzetnek igazi súlya lett bennem. Összeszorult a torkom, a gyomrom liftezett és igazán elkecseregett állapotba kerültem. Ki tudja miért. Erre azt szoktuk mondani, hogy „van ilyen”. És hát tényleg van...

Érdekes módon erre a belső állapotra külső hatás is érkezett. Elkezdett ugyanis esni az eső. Gondoltam jobb, ha összeszedem magam, esőbe végképp ne sajnáltassa magát az ember! Igen ám, de a vízzé vált mészköszikla megtréfálta a sima cipőtalpon lavírozó bátor lendületemet. Megcsúsztam. Aztán zuhantam. Zuhanás után koppantam egy kiálló sziklán, majd újabb zuhanás, újabb koppanás következett. Végül a zuhanás közben meg tudtam kapaszkodni egy nagy csomó fűben. Úgy nézhettem ki, mint a filmekben, mikor lóg a semmiben a főhős, aki végül felhúzza magát és így megmenekül. Ha hiszitek, ha nem, velem is épp így történt. Miután felhúztam magam, fájt minden csontom, kiváltképp a csuklóm és a könyököm, melyekről később kiderült, hogy szilánkosra törtek.

Talán önmagában ez a megmenekülés is csodának számíthat, hiszen a reflexek és többlet energiák irreálisan nagy munkát végeztek néhány másodperc alatt. Mégsem ez az, amiért ezt lemerem írni. Inkább arról ejtenék még egy-két szót, hogy ezt egy komoly jelként éltem meg. Figyelmeztető jel: vajon rosszabb az, ha mást szidalmazok feleslegesen annál, mint mikor magammal teszem ugyan ezt? Bizony az önostorozásnak is lehetnek valós rossz következményei (ahogy a fenti eset, vagy a számtalan „véletlen baleset” is mutatja). A keresztény közösségekben pedig sokszor találkozunk az én indokolatlan „lesajnálásával”, háttérbe szorításával. Gyakran csak azt hangsúlyozzuk, hogy mindenki mennyire egocentrikus, de az ellenkező problémával mintha sokszor nem akarnánk szembe nézni. Ez pedig önbecsapás, hiszen, például, ha nem tudok magamnak sem megbocsátani, akkor Jézus bocsánata sem fog felszabadítani a jóra, hanem csak az önmarcangolásig jutok. Az pedig előbb-utóbb teher, súly lesz bennem, ami lehúz...

Mindezzel csak el szerettem volna mesélni egy szép jel történetét és felhívni a figyelmet egy olyan témára, amivel szerintem még sokunknak van feladata.

Hajósi Áron

HIRDETÉS

VÉRADÁS

2011. január 9-én ismét önkéntes véradási lehetőség a plébánián!

Tudnivalók és tájékoztatás a <http://beketer.ghost.hu/veradas/> weboldalon, vagy a beketerveradas@gmail.com címen! Minden felmerülő kérdésre, kérésre, aggályra szívesen válaszolunk!

NYUGDÍJASOK KLUBJA

A Nyugdíjasok Klubja az elmúlt hetekben örvendetes módon új tagokkal bővült. Reméljük, az újonnan érkezők lelki otthonra, barátságos társaságra lelnek körünkben. Továbbra is várjuk új érdeklődők jelentkezését. Alkalmainkat minden hónap 2. csütörtökén (legközelebb december 9-én) tartjuk, délután 2 és 4 óra között a plébánia 1. emeleti tanácstermében.

SZENTEK ÉLETE

A SZENT CSALÁD

A Szentatya a 2011. évet, idén Szent Család vasárnapjától kezdve a következő év ugyanezen ünnepéig, a „Család Événél” nyilvánította. Ehhez a gondolathoz kapcsolódva közöljük most Lelőczky Gyula Donát ciszterci atya elmélkedését a Szent Család életpéldájáról.

A család az emberiség legrégebbi intézménye. Azt mondhatjuk, a család egy- idős az emberiséggel: mióta csak emberek élnek a földön, az emberi lét környezete, közege a család. De ahogy a Megtestesülés titka, a tény, hogy Isten Fia emberként közénk jött, megváltoztatta, újjáteremtette az emberi élet minden arculatát, Krisztus ezt a legősibb intézményt újjávarázsolta. Mihelyt Jézus megszületett Betlehemben, újfajta család jött létre, a Szentcsalád, és egyszerre ez lett minden család példaképe. Krisztus jövelele mindent újjá alakított. „Ahol ketten-hárman egybegyűlnek az én nevemben, én ott vagyok közöttük” – mondta Jézus. És ahogy ezekben a napokban Jézus jászla előtt jövünk össze, eszünkbe jut Jézusnak ez a mondása, meg az a másik is, mellyel így bátorította övéit: „Nem vagytok többé idegenek és jövevények: része vagytok Isten házanépének.” Ahogy Jézus jászla mellett Mária és József el tudták felejteni, hogy pillanatnyilag ők csak jöttment, otthontalan utasok, akiket Betlehem minden házában és fogadójában visszautasítottak; ahogy a Gyermekek gyűgőse, apró karjainak kitérása szerető ölelésre el tudta felejtetni a názáreti párral minden nyomorúságukat, úgy a jászol mellett mi is megértjük, hogy bárhová vészen is az élet, Isten gondviselő szeretete, nem vagyunk egyedül, megszentelt földön állunk, mert egy fedél alatt vagyunk Istennel.

A Megtestesülés csodája által Isten elhagyta mennyei otthonát, és otthontalan vándor lett azért, hogy Ő maga lehessen mindnyájunk otthonává. „Szeretet az Isten” – írja Szent János apostol: igen, Isten élete csupa szeretet, Isten élete csupa adás, Önmaga egészen nekünk adása. Nézz a szegényes jászolba, és lásd meg, milyen fokon adja nekünk magát Isten: teljesen kicsinnyé és szegénnyé vált. Nézz a keresztfára, és vedd észre, milyen észbontóan szeretet az Isten: utolsó csepp véreig, utolsó leheletéig miénk lett. Azért jött a földre, hogy nekünk adja magát minden lehető formában: a jászolban és a keresztfán, egyszerűségben és kifosztottságban, az oltáron és a tabernákulumban kenyér és bor formájában – szívünkben és lelkünkben a legjobb barátként, szerelmesként, Önmagával akar táplálni bennünket, mindnyájunkat, ezreket, milliókat.

Az Úr Jézusban Isten életének, azaz önmagának ez a szüntelen áradó adása láthatóvá vált itt a földön. De a környezet, amelyen belül Isten élete megnyilatkozott, kinyilvánult, nem angyali karok fényessége, nem királyi trónterem csillogása volt, hanem egy egyszerű család mindennapi élete. És Jézus nem is mint elszigetelt, magányos egyéneknek akarta isteni életét nekünk adni. Isten élete mint maradóképpen odaadás egy egyszerű család, Mária, József és Jézus családja keretein belül mutatkozik meg. Ez nem is történhetett volna másképpen. Isten életét egyedül csak közösség keretein belül lehet meg tapasztalni azért, mert Isten maga Közösség. Isten élete nem egyéb, mint kölcsönös önközlés, önmegnyilatkozás a Szentháromság isteni Személyei között. Ez az isteni „közösségi” vagy „családi” élet vált Jézus-

ban láthatóvá és elérhetővé az ember számára. Az isteni Személyek kimondhatatlan gazdagságának ezt a Isten szentháromságos életén belüli kölcsönös titokzatos egymásba áradását Jézus mintegy lefordította emberi nyelvre, emberek által érthető kategóriákra. Jézus megmutatta a mennyei Atyához és a Szentlélekhez való viszonyát családtagok egymáshoz való viszonya kereteiben. Ily módon Jézus nemcsak a Szentcsaládot emelte isteni méltóságra, hanem minden emberi családi kapcsolat isteni rangot kapott.

Az egyedülálló ember maga a befejezetlenség, kiáltó hiányérzet, rejtély, nagy kérdőjel: „Ki vagyok én?” A keresztény közösség, a keresztény család a válasz erre a kérdésre – a rejtély megoldása: az ember egy új egésznek a része; önmagában az ember csak egy „jigsaw-puzzle”-nak, vagyis egy összerakós mozaikjátéknak önmagában értelmetlen darabja, de mihelyt megtaláljuk minden egyes darab saját helyét, ha minden személy megtalálja a maga helyét az emberi közösségben, a sok részecske egyetlen új egészé alakul, amely teljes és szép.

Ha valamennyi „puzzle”-darab vagy mozaikszem ábrában, színben, alakban, azaz minden szempontból teljesen egyforma lenne, az mindenképpen unalmas monotonitást jelentene; a darabok önmagukban is, összességükben is értelmetlen ürességet ábrázolnának, a kép nem jelentene semmit. Az emberek közötti különbözőségek számtalan válfaja, melyek az életkor, a nemek, az adottságok, az iskolázottság, a haj vagy bőr színe adta különféleségekből fakadnak – ezek a különbözőségek nem elválasztják egymástól az embereket, hanem egybefűzik őket egymással, ezek adják meg a végső kép gazdagságát, változatosságát, mindegyik kis darab hozzáad az egész gazdagságához valami új színt, új részletet. De ez a végső harmónia nem jön létre küzdelem nélkül: minden közösségnek nőnie kell, át kell mennie nehéz és kritikus időszakokon, minden családnak keményen kell dolgozni, hogy megtalálják a békét és egyetértést. Az evangélium nem titkolja, hogy ez a küzdelem és krízis a Szent Család életében is jelen volt.

De a végső kimenetel megéri a küzdelmet. Nem szabad megijednünk az előtűnik álló feladattól. Tudnunk kell, hogy Isten velünk együtt harcol, úgy, ahogy az Ószövetségben is Isten vezette győzelemre háborúiban a zsidó népet. Tudnunk kell, hogy valahányszor képesek vagyunk egy másik embert önzetlen szeretettel szeretni, az csak azért lehetséges, mert Isten szeret bennünk és általunk. Tudnunk kell, hogy amikor képesek vagyunk családtagjainkat hűséges, odaadó szeretettel szeretni, ez csak azért lehetséges, mert Isten előbb szeretett bennünket a maga végtelen szeretetével. Isten népet választott magának, Isten népévé tette őket, elkötelezte magát, hogy örökké szereti ezt a népet, és mi vagyunk ez a nép, és Isten hűséges marad adott szavához. Kiválasztott bennünket, megbocsátotta bűneinket, szeret bennünket, és azt a parancsot adta, hogy mi is ugyanezt tegyük: „Legyetek irgalmasak, ahogy a ti mennyei Atyátok irgalmas.”

Egymás iránti szeretetünk egyszerre Isten szeretetének a szimbóluma is és megvalósulása is. A keresztény család tagjai vigasztalást és erőt találnak abban a tudatban, hogy a szeretet, amelyet családtagjaik mutatnak irántuk, egyúttal megmutatja és kifejezi, hogy szereti őket az Isten. Egymás iránti szeretetünk Isten irántunk való szeretetének a megtestesülése, láthatóvá válása. A keresztény család Is-

ten belépése az emberek közé: az új teremtés kezdete. A keresztény család az új ég és új föld kinyilatkoztatása, annak hajnala: Isten végső családjának a kinyilatkozása és kezdete, a Szentháromság életébe való végső és örök befogadásunk kezdete. Családunknak olyannak kell lennie, hogy amikor az emberek látják a családtagok egymás iránti önzetlen, odaadó, hűséges szeretetét, azt érezzék, csakugyan megérkezett az Úr, itt a mi üdvösségünk.

Lelóczky Gyula Donát
ciszterci atya

MESE (NEM CSAK GYEREKEKNEK...)

EGY CSILLAG TÖRTÉNETE

A világmindenség teremtésekor az Úristen összegyűjtötte a csillagokat. Közük volt a mi napunk is. Végignézett a nyüzsgő sokaságon és beszédet intézett hozzájuk:

- Figyeljetek rám! - kezdte. - Gondjaitokra bízom a teremtett világot. Mindegyiteknek adok néhány bolygót. Az lesz a feladatotok, hogy kiárasszatok a fényt, a meleget ezekre a bolygókra, s ezáltal ott élet sarjadjon. Legyenek rajtuk növények, állatok, emberek, mindenféle élőlények nagy változatosságban, gazdagságban.

Ekkor Isten elé járultak a csillagok, s mind kapott a bolygókból, amivel tele volt a zsebe. Kisebb csillagocskák egy-két bolygót, nagyobbacskák ötöt-tízet, óriás-csillagok száz bolygót. Ezután az Úr elhelyezte őket a világmindenségben, ahol jó nagy hely van, elérték mind. A gondjaikra bízott bolygók pedig ott keringtek körülöttük. De élet még nem volt rajtuk, sivár, kopár volt valamennyi. Akadtak csillagok, amik jó helyre kerültek, ahol nem volt nagyon hideg, némi víz is csillogott a bolygóikon elszórt tócsákban, mások viszont ott dideregtek az Univerzum csücskén, sanyarú körülmények közt. Különbözőképpen indult az életük.

Telt-múlt az idő. Évezredek jöttek, mentek, bizony egymillió év is elmúlt, s a csillagok közt versengés támadt. Némelyikük már négy-öt bolygóján is fel tudott mutatni valami életet. Akadt, ahol már nőtt a petrezselyem, a másikon virágok nyíltak, sőt akadt olyan csillag, amelyiknek legközelebbi bolygóján már az első hangya is megjelent!

Aztán, ahogy tovább teltek az évmilliók, ezek a csillagok elhatározták, hogy százezer évente összegyűlnek, mindenki megmutatja, milyen előrelépést tett az elmúlt időszakban, és akik semmilyen életet nem tudnak fakasztani, azokat megbüntetik, mert rossz csillagok; elveszik a bolygóikat s magányos, kóbor vándorra kell lenniük. Otthontalanul, üstökösként járnak majd a mindenség útjait.

Az Univerzum szélén volt egy egészen kicsike csillag. Erejét megfeszítve igyekezett ontani a fényt, a meleget, hogy három bolygóján élet sarjadjon, de nagyon nehéz dolga akadt: mindhárom bolygó olyan kis szerencsétlen volt. Néhány csepp víz árválkodott mindössze a felszínükön, egyébként csak mérgező gázok, meg nagy kövek.

Jó szándékú társai figyelmeztették:

- Vigyázz, már csak ötven év és összeül a nagytanács, s ha nem mutatsz fel ered-

ményt, kötheted a vándortarisznyát! No, megszeppent a kis csillag, s úgy elkezdte sugározni a meleget, hogy maga is beleizzadt. Nem is maradt el a gyümölcse! A legközelebbi bolygón egyik napról a másikra kinőtt a földből egy kaktusz. Volt nagy öröm! Jó, jó, nem egy gyümölcsfa, csak holmi tüskés gumó, de hát az is valami! Nem nagy igényű, beéri azzal a pár csöpp vízzel, s ha ritkán is, de szép virágot bont. A kis csillag vigyázott rá, mint a szeme fényére. Büszke is volt. Jöhet már a nagytanács! Megmutatja, hogy ő nem mihaszna, lusta csillaga az égnek

Már az első bimbó is megjelent a kaktuszon, amikor nagy baj történt. Azon a bolygón ugyanis működött egy mihaszna vulkán, s ez egyszer csak kitört, elborította izzó lávával a föld felszínét, és hamuvá égette a növényt: hiába tüskék, nem tudott védekezni cseppet sem.

Elcsüggedt a kis csillag. Mi lesz velem? - sóhajtozott. Senki sem hiszi majd el, hogy itt volt ez a növény. Bizony így is lett. Letelt az ötven év, odaállították a tanács elé.

- Na, mutass fel valami eredményt! Ő mondani kezdte a szomorú történetet, mesélt, de ezzel nem hatotta meg gőgös csillagtársait. - Add át a bolygóidat! Nem vagy méltó arra, hogy gondjukat viseld - parancsoltak rá, és felosztották egymás között a három bolygót, pedig nekik már tán ezer is volt akkoriban.

Elindult vándorútra a kis csillag. Még a könnyei is potyogtak, és csóvaként szegődtek a nyomába. Meddig vándorolt? Évekig, évszázadokig, évmilliókig? Anynyi bizonyos, hogy egy szép napon megérkezett a mi naprendszerünkbe. Megcsodálta vakítóan világító napunkat, megszámolta a bolygókat, jót nevetett a Mars vörös ábrázatán, gyönyörködött a Saturnus gyűrűjében, a távoli, pici Plútót pedig először észre sem vette. Legjobban azonban a harmadik bolygó tetszett meg neki. Kék színben pompázott. Óceányi víz volt rajta.

- Na - gondolta - ezt megnézem közelebről. Nézte a hegyeket, folyókat. Ügyes csillag lehet a gazdája - gondolta egy kicsi irigységgel a szívében - hiszen itt mintha már a teremtés koronája, az ember is színre lépett volna.

Közel repült a bolygóhoz, ahogy csak bírt, csak arra vigyázott, hogy a nagy vonzeró le ne rántsa. Már látta az embereket parányi pontként mozogni odalent. Azok is észrevették őt. Hárman is fölnéztek az égre, meglátták, elcsodálkoztak. S azt is látta, hogy ez a három föltarisznyáz, s elindul a nyomába.

- Lassítok egy kicsit - gondolta a kis csillag - nehogy nyomomat veszítsék - s szép lassan úszott az ég alján, minduntalan hátratekintve: követik-e még. Követték, bizony! S már nem is külön-külön, hanem együtt, mert ahogy egy irányban haladtak, egy éjjel egy útkereszteződésnél összetalálkoztak.

Így teltek a hetek. Lassan megváltozott a táj. Feltűnt egy város, majd egy kisebb falu, a szélén egy barlanggal. A kis csillag kíváncsi természetű volt, bekukkantott ide is. Elnyílt a szeme a csodálkozástól! A barlangban egy pici csecsemő feküdt állatok etetőjében, mellette egy fiatalasszony és egy férfi: biztosan a szülei. Állt ott még néhány jószág, lehelték a csöpp gyereket, hogy ne fájzék.

- Nagyon hideg lehet ott lent - vélte a kis csillag -, megállok itt egy órácskára, és adok nekik némi fényt, meleget. Le is táborozott az ég alján, észre sem vette, hogy követői, a vándorok is megérkeztek időközben. Hanem azt már hallotta, hogy vala-

ki megszólítja őt, hatalmas, erős hangon, mintha az egész mindenség szózáttal telt volna meg.

- Jól van, kis csillag, derék munkát végeztél! – dicsérte meg maga a Mindenség Ura.
– Igaz, hogy a kaktuszodat elpusztította a vulkán, mégis többet tettél, mint a nagy-tanács leghatalmasabb csillagai együttvéve, mert te voltál az, aki megmutatta a világnak Fiam születését. Jöjj velem, most megjutalmazlak!

Isten a tenyerébe vette a csillagot és elhelyezte országának közepébe, azóta is világít az ott élő embereknek és angyaloknak.

HUMOR

Két ostoba elmegy az erdőbe, hogy karácsonyfát vágjanak maguknak. A térdig érő hóban gázolva órák hosszat keresik a megfelelő fenyőfát, de nem találják. A nap lenyugszik, feltámad a jeges szél, a távolban felvonyít valami állat.

Az egyik ostoba odafordul a másikhoz:

- Na, ebből nekem elegendem van! A legközelebbi fát kivágjuk, akár fel van díszítve, akár nincs!

A skót kisfiú megkérdezi az apjától:

- Apa, mi lesz karácsonykor a fa alatt?

- Parketta, kisfiam.

Mit mond a vizsgaidőszak előtt álló egyetemista november elsején?

- De jó! Karácsonyig már csak kettőt alszunk!

Egyszer egy karácsony estén Mórlickaéknál a szobában: Mórlicka elkezdett üvöltözni:

- Segítség, segítség anyu ég a karácsonyfa!!!!

Mórlicka anyukája kiszól a konyhából:

- Jaj, Mórlicka, kisfiam, nem ég a karácsonyfa, hanem világít.

Fél óra múlva Mórlicka megint felkiált:

- Anyu, anyu! Már világít a függöny is!!

Mondja mennyi ideig tart az út Budapestről Győrig?

- Körülbelül két óra.

- És azt megmondaná, hogy Győrtől Budapestig meddig tart az út?

- Jaj, ilyen hülyeséget hogy lehet kérdezni? Természetesen az is ugyanannyi ideig, két óráig tart!

- Nana, ez nem olyan egyértelmű! - Hiszen Karácsonytól Újévig csak egy hét telik el, de Újévtől Karácsonyig már jóval több...

A 80 éves férfi felhívja távol élő fiát

- Fiam! Anyád és én úgy döntöttünk, hogy elválunk. Arra kérnélek, hogy hívd fel a nővéredet és kíméletesen közöld vele a hírt! A fia azonnal telefonál a nővérének, és közli vele a rossz hírt. A nővére azonnal intézkedni kezd

- Azonnal csomagolunk, hazautazunk és rendbe rakjuk a dolgokat. Majd felhívja az apját is: - Azonnal hazautazunk, addig ne csináljatok semmit!

Az apja: - Jó, akkor várunk. Majd odafordul a feleségéhez:

- Nos, a gyerekek nálunk töltik a karácsonyt. Csak azt tudnám, húsvétra mit fogunk kitálalni...

Demokratikus vita

Négy pap vitatkozik egy teológiai kérdéstről. Hárman képviselik az egyik álláspontot, egyiküknek más a véleménye. Mikor a renitens pap kifogy az érvekből, felkiált:

- Uram, tudom, hogy igazam van! Adja valami jelet, hogy így van! Hirtelen mennydörög egyet az ég.

- Ugyan már, ez csak véletlen! - mondja a három másik.

- Uram, ha igazam van, adj egy nagyobb jelet, hogy a többiek is elhiggyék!

A derült égből lecsap egy villám. - Ez csak véletlen! - hitetlenkednek a többiek.

- Uram, adj valamilyen félreérthetetlen jelet, hogy meggyőzd ezt a három hitlent! Az égből egy mély hang dörög: - IGAZA VAN! A három hitetlenkedő pap összenéz, majd az egyikük:

- Na és? Akkor most két vélemény áll hárommal szemben...

VERS

KÖZELEG AZ EMBERFIA

Tudom, hogy közeleg már a jó ember fia,
aki nem tőlem és nem tőled kap életet.

Néhány pásztnak, akik sohasem ölték
nyulat, nem hordoznak emberölő

szerszámot, megjelenik az angyal és
megjelenik a csillag és tele lesz dallal

a decemberi hegyoldal. Csak ránézünk a kisdedre
és tudni fogjuk, hogy Ő az.

Eljönnek az acéltrösztök fejedelmei,
a petroleumbányák frakkos császárjai

s könnyel a szemükben letérdelnek elé.

Mert Ő lesz, akinek legtisztább kék a szeme,
legerősebb léssen a karja és szelid arcáról ragyog

az örök építők acélos vidámsága.

Ő megmutatja minden vándornak az utat,
minden töprengőnek az igazságot, minden

haldoklónak az életet. Ő megmagyarazza
nekünk a gépek dalának igazi értelmét,

megmagyarazza és megáldja a fáradt költőt
legsajgóbb szavait és mosolyogni fog és két

fehér galamb fog ülni a vállán kétfelől.

Ő nem ad országot nekünk, hanem otthont,
nem ad fegyvert, hanem kenyeret.

Ma még sirunk,

mert a mosolygás nem én vagyok.

Ma még sötét

van, mert nem jöttem világosságnak,

hanem hogy bizonyosságot tegyek a világosságról.

Már közeledik az éj, mely szüli a Hajnalt.

Eljön Ő, minden bizonnal eljön.

Dsida Jenő

Programok

2010. december

- 4., szombat Kiló akció
[gyűjtés a plébánia szegényei számára]
- 5., vasárnap Advent II. vasárnapja
Mikulás ünnepség (9⁰⁰)
- 9., csütörtök Nyugdíjasklub (14-16)
- 11., szombat Ministránsgyűlés (9-12)
Adventi gyertyagyújtás (17⁴⁵)
- 12., vasárnap Kézműves foglalkozás
(15⁰⁰-18⁰⁰)
- 18., szombat Templomtakarítás (8⁰⁰-12⁰⁰)
Adventi gyertyagyújtás (17⁴⁵)
- 19., vasárnap Advent IV. vasárnapja
Gitáros szentségimádás (17⁰⁰)
- 23., csütörtök Karitás karácsony (9⁰⁰)
Látogatás az „Empátia” szoc. otthonban

- 24., péntek Látogatás az Uzsoki
kórházban (9⁰⁰-12⁰⁰)
Misztériumjáték (15⁰⁰); Éjféli mise (0⁰⁰)
- 31., péntek Hálaadó mise (18⁰⁰);
Éjféli mise (0⁰⁰)
Ifjúsági szilveszter

2011. január

- 1., szombat Mária, Isten anyja
(kötelező ünnep)
- 8., szombat Ministránsgyűlés (9-12)
- 9., vasárnap Véradás (délelőtt)
- 13., csütörtök Nyugdíjasklub (14-16)
- 16., vasárnap Git. szentségimádás (17⁰⁰)
- 22., szombat Barlangtúra (Lillafüred)

2011. február

- 2., szerda Gyertyaszentelő ünnepe;
Szentmise gyertyaszenteléssel
és körmenettel (18⁰⁰)
- 10., csütörtök Nyugdíjasklub (14-16)
- 12., szombat Ministránsgyűlés (9-12)
- 19., szombat Farsang
(15³⁰-tól gyerekeknek,
19⁰⁰-tól ifjúságnak és felnőtteknek)
- 19., vasárnap Gitáros szentségimádás
(17⁰⁰ kezdettel)

**Sok szeretettel
várunk mindenkit!**

Hittanórák és közösségi foglalkozások rendje 2010/11

Csoport	Időpont	Helyszín	Hitoktató/ Felelős
Óvodások és 1. osztály	Hétfő 17 ⁰⁰	Klubszoba (fsz.)	Hír Katalin
1.-2. osztály	Igény szerint indítunk csoportot		
Elsőáldozók	Hétfő 17 ⁰⁰	„Táborhegy” (II. em.)	Róbert atya
4.-6. osztály (elsőáldozott gyermekek)	Kedd 17 ⁰⁰	„Táborhegy” (II. em.)	Róbert atya
6.-8. osztály	Hétfő 17 ⁰⁰	Tanácterem (I. em.)	Tibor atya
Középiskolások (9-12. o.)	Kedd 18 ⁰⁰	Tanácterem (I. em.)	Tibor atya
Ifjúsági hittan (egyetemisták)	Hétfő 19 ⁰⁰	Táborhegy (II. em.)	Tibor atya
Felnőtt bibliaóra	Kedd 18 ³⁰	Klubszoba (fsz.)	Róbert atya
Felnőtt katekézis	Kedd 19 ¹⁵ (kéthetente)	„Táborhegy” (II. em.)	Tibor atya
Szentségi felkészítés felnőtteknek	Péntek 19 ⁰⁰	„Táborhegy” (II. em.)	Róbert atya
Ministránsgyűlés	A hónap 2. szombatja 9 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Tanácterem (I. em.)	
Cserkészgyűlés	Péntek 17 ⁰⁰	Klubszoba (fsz.)	Márkus Richárd
Ifjúsági gitáros énekkari próba	Vasárnap 10 ¹⁵	Tanácterem (I. em.)	Vida Zoltán
Felnőtt kóruspróba	Péntek 18 ³⁰ -20 ³⁰	Tanácterem (I. em.)	Mohay Miklós
Imacsoport	Hónap 2. és 4. szerdája 19 ⁰⁰	Klubszoba (fsz.)	Lányi Enikő
Imacsoport	Hónap 1. és 3. hétfő 19 ⁰⁰	Iroda	Bella Erika
Karitás gyűlés	Hónap 1. szerdája 18 ³⁰	Iroda	Csuhán Erzsébet
Nyugdíjas klub	Hónap 2. csütörtökén 14 ⁰⁰ -16 ⁰⁰	Tanácterem (I. em.)	Boós Klára
Fiatal házások	Kéthetente kedden 18 ⁰⁰	Tanácterem (I. em.)	Bánlaci Zoltán
Gitáros szentségimádás	Hónap 3. vasárnapja 17 ⁰⁰	Templom	Lányi Enikő

VÁRUNK TÉGED IS!!!

Várjuk észrevételeiket és javasolataikat!

Kiadja: Angyalföldi Szent László Plébánia 1139 Bp. Béke tér 1/a. Tel.:3-400-666

Nyomdai munkák: Monobit nyomdaipari Kft. 1033 Bp. Reményi Ede u. 3. Tel.:439-0485

Kapcsolat: 20/775-2797 (Tibor atya), 20/331-9588 (Hajósi Áron), 20/991-9927 (Czinege Attila)

web, e-mail: www.szentlaszlo.tk, bekehr@gmail.com

Információs lista: szentlaszlo@lists.ghost.hu (List owner: cino@gportal.hu)

A lista honlapja: http://lists.ghost.hu/mailman/listinfo/szentlaszlo